

herhen hørende Bestemmelser, men han lod det imidlertid dengang falde. Jeg mener saaledes, at jeg er i min gode Ret, naar jeg bringer denne Sag paa Bane, og at Thinget ligeledes er det, naar det tager Beslutning derover. Der blev bemærket, at Communen maatte være givet Leilighed til først at tage disse Punkter under Overveielse og til først at give sin Mening tilkjende derom; dette kunde maaskee gjælde ligeoverfor den ærede Minister eller i det Mindste vilde dette Argument da have en bedre Grund at staae paa, end det har ligeoverfor mig, der som Privatmand ikke saaledes kan forhandle med Communen. Det er dernæst dog heller ikke ganske rigtigt, naar der siges, at Communen ikke har havt Leilighed til at udtale sig om disse Punkter; thi det har den, hvis ikke Referaterne, man har læst om Borgerrepræsentanternes Forhandlinger, er falske; Spørgsmaalene om fast Ansættelse, om Pensjonsberettigelse og om Lønningerne bleve bragte paa Bane under Forhandlingerne om Bedtægten, men man skjød disse Anliggender fra sig som Noget, der ikke paa den Maade som de andre Sager vedrørte Communen.

Jeg skal gjøre den almindelige Bemærkning, at den ærede Taler vist forvildede eller fortalte sig, naar han sagde, at denne Lov gik ud paa at indskrænke Communens Tilsyn med Skolevæsenet eller dens Indflydelse derpaa, eller hvad det nu var, han kaldte det, men dette er meget langt fra at være Tilfældet, da den tværtimod gaaer ud paa at indrømme Communen en større Indflydelse. Hidtil var jo nemlig kun to Medlemmer af Skoledirectionens syv Medlemmer valgte af Kjøbenhavns Communalbestyrelse, hvorimod dette Forslag gaaer ud paa i denne Direction at indbringe to af Communens Embedsmænd mod eet af Staten udnævnt Medlem. Jeg forstaaer ikke Andet, end at dette er at indrømme Communen en større Myndighed, end den hidtil har havt, og her er altsaa ikke Tale om at indskrænke den kommunale Indflydelse. Hovedgrunden, hvorfor jeg her har indbragt denne Sag, er den, at jeg haabede, man derved muligens kunde blive befriet for det oekonomiske Tryk, hvor-

under Skolen her i Kjøbenhavn fortiden virker, og som gjør det sandsynligt, at den Dag for Dag maa gaae tilbage, naar der ikke gjøres Noget for at lette dette Tryk. Den ærede sidste Taler kan paastaae, hvad han vil, men jeg siger, at det nu næsten er umuligt til Skolerne i Kjøbenhavn at faae Lærere, som man kan være nogenlunde tjent med. Til de hyppige Vacancer melder der sig ofte ikke meer end een Ansøger, undertiden slet ingen, og man er altsaa nødt til at tage, hvem man kan faae; dersom Communen altsaa vil paastaae, at den har fuld Magt over Skolerne i Kjøbenhavn, skulde den dog sørge for, at man kunde faae bedre Lærere, end nu er Tilfældet. Dette være sagt i Almindelighed, men jeg skal dog endnu gjøre den Bemærkning, at jeg ogsaa i denne Henseende kan paaberaabe mig den ærede Cultusministers Udsagn, som under Forhandlingerne i sidste Session yttrede, at det ei stod saa ganske godt med Skolevæsenet i Kjøbenhavn, men at det vel kunde være nødvendigt at gjøre Noget derfor, og at han skulde tage denne Sag under den alvorligste Overveielse. Jeg tvivler ikke paa, at han har overveiet den, men vi have dog ikke endnu seet noget Resultat deraf, skjøndt Sagen, saavidt jeg veed, er sat i Bevægelse for henved et halvt Aar siden. De foreslaaede Forandringer ville nok kunne foretages gennem Communalbestyrelsen og ad administrativt Veie, siger den ærede Rigsdagmand, og da han i Slutningen af sit Foredrag udtalte, at han i Anledning af et enkelt Punkt ikke kunde give noget bestemt Løfte paa Communens Vegne, var det interessant at vide, om hans øvrige Udtalelser skete paa Communens Vegne, stoen han netop gjorde en Undtagelse med Hensyn til det sidste Punkt. Var dette Tilfældet, kunde han love, at alt det, han udtalte, vilde skee, saa kunde man i mange Henseender stille sig anderledes, saa kunde man maaskee lade Sagen falde her; det gjorde han imidlertid ikke. Da den ærede Taler gennemgik alle de enkelte Paragrapher, bliver jeg ogsaa, uagtet det er noget Usædvanligt ved første Behandling, nødt til at følge ham i saa Henseende. Jeg maa da for det Første antage, at jeg er faret vild, naar jeg